

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

16 iunie 2021 *

„Funcție publică – Agenți temporari – Articolul 2 litera (c) din RAA – Contract pe perioadă nedeterminată – Reziliere anticipată cu preaviz – Articolul 47 litera (c) punctul (i) din RAA – Ruperea legăturii de încredere – Modalități de preaviz – Abuz de procedură – Dreptul de a fi ascultat – Principiul bunei administrări – Dreptul la apărare – Eroare vădită de apreciere”

În cauza T-355/19,

CE, reprezentată de M. Casado García-Hirschfeld, avocată,

reclamantă,

împotriva

Comitetului Regiunilor, reprezentat de S. Bachotet și M. Esparrago Arzadun, în calitate de agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea, cu titlu principal, a deciziei din 16 aprilie 2019 prin care Comitetul Regiunilor a reziliat contractul de muncă al reclamantei și, cu titlu subsidiar, a scrisorii din 16 mai 2019 prin care acesta a prelungit data până la care reclamanta putea să își recupereze efectele personale și să aibă acces la mesageria sa electronică în perioada de preaviz și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor material și moral pe care reclamanta pretinde că le-ar fi suferit ca urmare a acestor decizii,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus din domnul R. da Silva Passos, președinte, doamna I. Reine și domnul M. Sampol Pucurull (raportor), judecători,

grefier: doamna M. Marescaux, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 10 decembrie 2020,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre¹

[omissis]

II. Procedura și concluziile părților

- 38 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 13 iunie 2019, reclamanta a formulat prezenta acțiune. Prin înscris separat, depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanta a formulat o cerere de măsuri provizorii, întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, având ca obiect, pe de o parte, suspendarea executării, cu titlu principal, a deciziei atacate și, cu titlu subsidiar, a scrisorii din 16 mai 2019 și, pe de altă parte, adoptarea unor măsuri provizorii referitoare la modalitățile perioadei de preaviz. În temeiul articolului 91 alineatul (4) din statut, procedura principală a fost suspendată.
- 39 Prin Ordonanța din 12 iulie 2019, CE/Comitetul Regiunilor (T-355/19 R, nepublicată, EU:T:2019:543), președintele Tribunalului a respins cererea de măsuri provizorii a reclamantei pentru motivul că aceasta nu dovedise corespunzător cerințelor legale urgența de a suspenda executarea actelor vizate și a dispus soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.
- 40 În conformitate cu articolul 91 alineatul (4) din statut, procedura principală a fost reluată în urma adoptării, la 10 octombrie 2019, a deciziei explicite de respingere a reclamației formulate de reclamantă.
- 41 Întrucât compunerea Tribunalului a fost modificată, prin decizia din 18 octombrie 2019, președintele Tribunalului, în temeiul articolului 27 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a reatribuit cauza unui nou judecător raportor, repartizat Camerei a șaptea.
- 42 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 18 octombrie 2019, reclamanta a solicitat să i se acorde anonimatul în temeiul articolului 66 din Regulamentul de procedură. Prin decizia din 29 octombrie 2019, Tribunalul a admis această cerere.
- 43 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 20 mai 2020, reclamanta a solicitat organizarea unei ședințe în temeiul articolului 106 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.
- 44 La 24 septembrie 2020, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a adresat mai multe întrebări scrise părților pentru ca acestea să răspundă oral în ședință și a solicitat Comitetului Regiunilor să prezinte anumite documente. Comitetul Regiunilor a dat curs acestei cereri în termenul care i-a fost acordat.
- 45 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 10 decembrie 2020.
- 46 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate și, în subsidiar, a scrisorii din 16 mai 2019;

¹ Sunt redată numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

- dispunerea reparării prejudiciului material suferit, care se ridică la suma de 19 200 de euro, și a prejudiciului moral suferit, estimat la 83 208,24 euro;
- obligarea Comitetului Regiunilor la plata cheltuielilor de judecată.

47 Comitetul Regiunilor solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Cu privire la concluziile în anulare

[omissis]

2. Cu privire la fond

[omissis]

a) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe un abuz de procedură și pe încălcarea articolelor 47 și 49 din RAA și a articolelor 23 și 24 din anexa IX la statut

- 55 Reclamanta susține că AAIC a Comitetului Regiunilor nu era abilitată să rezilieze unilateral contractul său cu preaviz, în conformitate cu articolul 47 litera (c) punctul (i) din RAA, suspendând-o în același timp din funcție, în temeiul articolului 49 alineatul (1) din RAA, fără a respecta normele care reglementează adoptarea măsurii administrative de suspendare, astfel cum au fost prevăzute la articolele 23 și 24 din anexa IX la statut. Prin urmare, reclamanta consideră că o decizie a AAIC care prevede rezilierea contractului său în temeiul articolului 47 litera (c) punctul (i) din RAA împreună cu suspendarea sa din funcție pe toată perioada de preaviz constituie, conform jurisprudenței, un abuz de procedură.
- 56 În replică, reclamanta precizează că, contrar afirmațiilor Comitetului Regiunilor, decizia atacată nu conține o „dispensă de obligația de a presta”, ci o măsură de suspendare. În această privință, ea subliniază că, potrivit jurisprudenței, „dispensa de obligația de a presta” face trimitere la o autorizație de a nu face ceea ce este prescris. Or, decizia atacată i-ar fi impus să nu își exercite atribuțiile în perioada de preaviz. Pe de altă parte, reclamanta susține că menținerea salariului său în perioada de preaviz nu este un element relevant în această privință. Potrivit reclamantei, este evident că dispensa temporară care i-a fost impusă nu este deloc diferită de o suspendare din funcție.
- 57 În plus, reclamanta arată că Comitetul Regiunilor nu își poate justifica decizia de a o suspenda din funcție în perioada de preaviz printr-o imposibilitate de a organiza altfel această perioadă, care decurge din interesul serviciului. Ea susține în această privință că, în cazul în care Comitetul Regiunilor ar fi considerat că comportamentul său se aseamăna unui motiv grav susceptibil să determine concedierea sa fără preaviz, acestuia îi revenea sarcina de a iniția o procedură disciplinară în privința sa.

- 58 Comitetul Regiunilor contestă argumentele reclamantei.
- 59 Trebuie amintit că abuzul de procedură constituie o expresie specifică a noțiunii de abuz de putere, care are un conținut precis ce se referă la utilizarea de către o autoritate administrativă a competențelor sale în alt scop decât cel pentru care i-au fost conferite. Un act este afectat de un abuz de putere numai dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de statut pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 2019, ZV/Comisia, T-684/18, nepublicată, EU:T:2019:748, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 60 În ceea ce privește procedura care permite rezilierea contractului pe perioadă nedeterminată al unui agent temporar, din articolul 47 litera (c) punctul (i) din RAA reiese că contractul de muncă încetează la sfârșitul perioadei de preaviz prevăzute în acest contract. Pe de altă parte, articolul 49 alineatul (1) din RAA prevede că, după îndeplinirea procedurii disciplinare prevăzute în anexa IX la statut, care se aplică prin analogie, contractul de muncă poate fi reziliat fără preaviz din motive disciplinare în caz de încălcare gravă, în mod deliberat sau din neglijență, a obligațiilor care îi revin agentului contractual și că, înainte de o astfel de reziliere, agentul în cauză poate face obiectul unei măsuri de suspendare în condițiile prevăzute la articolele 23 și 24 din anexa IX la statut.
- 61 În această privință, potrivit unei jurisprudențe consacrate, în temeiul puterii largi de apreciere de care dispune AAIC în cazul unei greșeli care poate să justifice concedierea unui agent temporar, nimic nu o obligă să inițieze o procedură disciplinară împotriva acestuia din urmă în loc să recurgă la posibilitatea de reziliere unilaterală a contractului prevăzută la articolul 47 litera (c) din RAA și numai în ipoteza în care AAIC intenționează să concedieze un agent temporar fără preaviz, în cazul încălcării grave a obligațiilor sale, trebuie inițiată, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din RAA, procedura disciplinară reglementată în anexa IX la statut pentru funcționari și aplicabilă prin analogie agenților temporari [a se vedea Hotărârea din 2 aprilie 2019, Fleig/SEAE, T-492/17, EU:T:2019:211, punctul 97 (nepublicat) și jurisprudența citată].
- 62 În speță trebuie să se constate că rezilierea contractului reclamantei a fost motivată în esență de ruperea legăturii de încredere dintre grup și reclamantă ca urmare a unei gestionări necorespunzătoare a colaboratorilor săi și a impactului pe care gestionarea menționată l-a avut asupra sănătății acestora, fără să fi fost reținut un motiv disciplinar împotriva reclamantei în decizia atacată. Astfel, AAIC a Comitetului Regiunilor a ales să rezilieze contractul reclamantei în temeiul articolului 47 litera (c) punctul (i) din RAA, iar nu să aplice articolul 49 alineatul (1) din RAA.
- 63 Rezultă că, în principiu, AAIC a Comitetului Regiunilor era abilitată să rezilieze contractul reclamantei în temeiul articolului 47 litera (c) punctul (i) din RAA înainte de expirarea acestuia și cu un preaviz de șase luni, fără a trebui să inițieze o procedură disciplinară.
- 64 În aceste condiții, în decizia atacată se arată de asemenea că, întrucât raporturile directe de muncă ale reclamantei cu colaboratorii săi riscau să degradeze sănătatea acestora din urmă și să mențină un mediu de lucru dificil, ea era dispensată de obligația de a furniza prestațiile care decurgeau din contractul său în perioada de preaviz de șase luni, fiind asigurată în același timp cu privire la păstrarea remunerației sale și a prestațiilor sociale aferente contractului său. În plus, în decizia atacată, AAIC a Comitetului Regiunilor a precizat că reclamanta ar putea avea acces la biroul său pentru a-și recupera efectele personale timp de două săptămâni de la începutul perioadei de preaviz și că biroul urma să fie apoi utilizat de instituție în funcție de nevoile sale și nu avea să

mai fi accesibil pentru reclamantă. Pe de altă parte, aceasta a arătat că accesul la contul său de e-mail urma să fie posibil numai în „mod citire” în luna de la începutul perioadei de preaviz, după care acest cont urma să fie dezactivat în mod automat. În sfârșit, în conformitate cu decizia atacată, reclamanta păstra dreptul de acces în incinta Comitetului Regiunilor în perioada de preaviz, însă trebuia să restituie legitimația sa de serviciu, care urma să fie înlocuită cu o nouă legitimație, fiind, așadar, împiedicată să aibă acces la reuniunile biroului grupului și la ședințele plene.

- 65 Procedând astfel, consecințele pe care AAIC a Comitetului Regiunilor a intenționat să le deducă din ruperea legăturii de încredere au constat, desigur, în principal, în rezilierea contractului reclamantei în temeiul articolului 47 litera (c) punctul (i) din RAA, dar și, în mod accesoriu, în aranjamentele din perioada de preaviz avute în vedere, în măsura în care acestea implicau o modificare substanțială a condițiilor sale de muncă, inclusiv dispensa de a furniza prestațiile de muncă ce decurgeau din contractul său în perioada de preaviz.
- 66 În această privință trebuie arătat că, deși articolul 47 litera (c) punctul (i) din RAA nu prevede în mod explicit că condițiile de muncă ale agentului al cărui contract este reziliat pot face obiectul unor aranjamente în perioada de preaviz, astfel încât se prezumă că această perioadă constituie o perioadă de muncă normală, nu este mai puțin adevărat că instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere în organizarea serviciilor lor și în repartizarea personalului aflat la dispoziția lor, cu condiția ca această repartizare să se facă în interesul serviciului și să respecte echivalența posturilor, inclusiv în ceea ce privește membrii personalului care sunt într-o etapă de preaviz (a se vedea prin analogie Hotărârea din 13 decembrie 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, nepublicată, EU:T:2017:892, punctul 42).
- 67 Pe de altă parte, s-a statuat că, fără a încălca posibilitatea de care dispune AAIC, în cazul unei greșeli care poate să justifice concedierea unui agent, de a recurge la rezilierea unilaterală a contractului prevăzută la articolul 47 litera (c) punctul (i) din RAA în loc să inițieze o procedură disciplinară împotriva acestui agent, trebuie să se considere totuși că alegerea de a recurge în astfel de împrejurări la o reziliere a contractului impune respectarea cerinței unui preaviz, care constituie un element central al dispozițiilor menționate. Așadar, în cazul în care AAIC consideră că încălcările pe care le impută unui agent se opun continuării executării în condiții normale a contractului său în perioada de preaviz, aceasta trebuie să acționeze în consecință și, prin urmare, să inițieze o procedură disciplinară, recurgând totodată la o măsură de suspendare în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din RAA, cu excepția cazului în care persoana interesată a fost dispensată în mod legal de exercitarea atribuțiilor sale (Hotărârea din 13 decembrie 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, nepublicată, EU:T:2017:892, punctul 51).
- 68 În plus, atunci când, în cazul unei greșeli care poate să justifice concedierea unui agent, AAIC decide să rezilieze cu preaviz contractul agentului în cauză în loc să inițieze o procedură disciplinară împotriva acestuia, revine AAIC, în cadrul competenței sale de a stabili funcțiile administrative pe care agentul menționat este chemat să le exercite în perioada respectivă, sarcina de a-i indica acestuia, motivat și în textul deciziei de reziliere a contractului, că trebuie, dacă este cazul, să se abțină să exercite anumite atribuții (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, nepublicată, EU:T:2017:892, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 69 Totuși, nu se poate exclude că, în anumite împrejurări speciale, motivele de reziliere a contractului de muncă al unei persoane în temeiul articolului 47 din RAA au originea într-o situație care justifică faptul că instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii pot considera, în cadrul

puterii lor largi de apreciere în organizarea serviciilor și în repartizarea personalului aflat la dispoziția lor, că interesul serviciului impune ca persoanei în cauză să i se retragă toate sarcinile pe durata preavizului său.

- 70 Aceasta poate fi situația în special în cazul concedierii pentru ruperea legăturii de încredere a unui agent recrutat, precum reclamanta, în temeiul articolului 2 litera (c) din RAA și împotriva căruia, cum este și cazul acesteia, nu a fost reținută și nici măcar invocată vreo abatere gravă în sensul articolului 23 din anexa IX la statut.
- 71 Astfel, toți agenții temporari recrutați în temeiul articolului 2 litera (c) din RAA au un contract de muncă încheiat *intuitu personae*, care are ca element esențial încrederea reciprocă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 octombrie 2006, Bonnet/Curtea de Justiție, T-406/04, EU:T:2006:322, punctele 47 și 101).
- 72 Așadar, după cum a subliniat Comitetul Regiunilor în ședință, ruperea unei asemenea legături de încredere reciprocă poate fi de natură să facă imposibil ca persoana sau entitatea aflată la originea recrutării agentului temporar să îi încredințeze acestuia din urmă vreo sarcină în perioada de preaviz.
- 73 Într-o atare ipoteză, decizia de a nu încredința nicio sarcină în perioada de preaviz agentului temporar al cărui contract este reziliat constituie o măsură luată în interesul serviciului și nu poate fi în mod necesar asimilată, așa cum susține în esență reclamanta, unei decizii de suspendare adoptate în temeiul articolelor 23 și 24 din anexa IX la statut. Totodată, atunci când situația aflată la originea ruperii legăturii de încredere în privința unui agent temporar recrutat în temeiul articolului 2 litera (c) din RAA face imposibil ca acestui agent să i se încredințeze sarcini în perioada de preaviz, nu se poate impune AAIC să inițieze o procedură disciplinară în perioada respectivă.
- 74 Pe de altă parte, reclamanta nu prezintă niciun element de natură să dovedească faptul că ar fi fost în realitate suspendată și concediată pentru motive disciplinare.
- 75 În aceste condiții, trebuie să se concluzioneze că teza reclamantei în susținerea primului său motiv se întemeiază pe o premisă eronată, potrivit căreia AAIC a Comitetului Regiunilor a adoptat în privința sa o măsură de suspendare pentru motive disciplinare în temeiul articolelor 23 și 24 din anexa IX la statut, măsură care ar fi impus ca rezilierea contractului său de muncă să fie adoptată la finalul unei proceduri disciplinare în conformitate cu articolul 49 din RAA.
- 76 Prin urmare, AAIC a Comitetului Regiunilor putea, fără ca aceasta să implice un abuz de procedură, să rezilieze contractul de muncă al reclamantei în temeiul articolului 47 din RAA, hotărând în același timp că aceasta nu trebuia să lucreze în perioada de preaviz.
- 77 În consecință, primul motiv trebuie să fie respins ca nefondat.

b) Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la condiții de muncă echitabile și corecte, a principiului bunei administrări și a interzicerii oricărei forme de hărțuire

[omissis]

1) Cu privire la primul aspect, întemeiat în esență pe încălcarea principiului buneii administrării, a dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat

[omissis]

ii) Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de a fi ascultat în cadrul adoptării deciziei atacate, în măsura în care aceasta prevede modalități de organizare a perioadei de preaviz a reclamantei

- 92 În conformitate cu articolul 41 alineatul (2) din cartă, dreptul la bună administrare include, printre altele, dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere.
- 93 În special, dreptul de a fi ascultat garantează oricărei persoane posibilitatea de a-și exprima în mod util și efectiv punctul de vedere în cursul procedurii administrative și înainte de adoptarea oricărei decizii susceptibile să îi afecteze în mod defavorabil interesele (a se vedea Hotărârea din 4 aprilie 2019, OZ/BEI, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punctul 53 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 10 ianuarie 2019, RY/Comisia, T-160/17, EU:T:2019:1, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 94 Pentru a asigura o protecție efectivă a persoanei vizate, acest drept are ca obiect printre altele să permită persoanei respective să corecteze o eroare sau să invoce elemente privind situația sa personală pentru ca decizia să fie adoptată, să nu fie adoptată sau să aibă un anumit conținut (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 decembrie 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 95 Într-un context cum este cel din speță, sarcina probei respectării dreptului persoanei interesate de a fi ascultată revine AICC (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 decembrie 2007, Marcuccio/Comisia, C-59/06 P, EU:C:2007:756, punctul 47, Hotărârea din 10 ianuarie 2019, RY/Comisia, T-160/17, EU:T:2019:1, punctul 48, și Hotărârea din 7 noiembrie 2019, WN/Parlamentul, T-431/18, nepublicată, EU:T:2019:781, punctul 44).
- 96 Trebuie să se constate că, înainte de adoptarea deciziei atacate, AAIC a Comitetului Regiunilor nu a evocat niciodată posibilitatea de a organiza perioada de preaviz a reclamantei. Astfel, deși această autoritate a ascultat-o în ceea ce privește materialitatea și imputabilitatea faptelor, precum și cu privire la temeiul juridic pe care ar putea fi adoptată decizia atacată, reclamanta nu a avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la modalitățile speciale de executare a preavizului pe care autoritatea menționată intenționa să le adopte și în mod specific cu privire la faptul că reclamanta nu ar mai exercita funcțiile de secretar general al grupului și că accesul la contul său de e-mail, precum și la biroul său și în incinta Comitetului Regiunilor ar fi reglementat.
- 97 Or, astfel de măsuri nu puteau fi adoptate fără ca reclamanta să fi fost ascultată în prealabil pentru a asigura că aceasta și-a putut exprima poziția în privința lor. În acest sens, trebuie amintit că dreptul de a fi ascultat are ca obiect, printre altele, să permită persoanei interesate să precizeze anumite elemente sau să invoce altele, de exemplu referitoare la situația sa personală, care ar putea pleda ca decizia preconizată să nu fie adoptată sau să aibă un conținut diferit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, nepublicată, EU:T:2017:892, punctul 48).

- 98 Comitetul Regiunilor nu poate susține în mod util în această privință că contextul în care a intervenit scrisoarea de intenție implica în mod implicit, dar intrinsec posibilitatea de a însoți rezilierea contractului de muncă al reclamantei de o dispensă de obligația de a furniza prestațiile de muncă ce decurgeau din contractul său în perioada de preaviz și că reclamanta nu putea să nu cunoască faptul că se avea în vedere organizarea perioadei de preaviz atunci când a fost invitată să își prezinte observațiile cu privire la faptele care îi erau imputate.
- 99 Trebuie arătat că diferitele înscrisuri care figurează în dosar, în special e-mailurile schimbate între unul dintre membrii grupului și reclamantă, nu permit să se considere că aceasta a fost în măsură să înțeleagă cu certitudine că AAIC a Comitetului Regiunilor intenționa să organizeze perioada de preaviz. Pe lângă faptul că nu proveneau de la această autoritate, înscrisurile din dosar menționate de Comitetul Regiunilor în susținerea argumentației sale nu făceau referire la astfel de măsuri, ci evocau sau sugerau posibilitatea ca reclamanta să demisioneze în cadrul unui acord de compromis.
- 100 Prin urmare, în ceea ce privește măsurile de organizare a perioadei de preaviz a reclamantei menționate la punctul 96 de mai sus, Comitetul Regiunilor nu a respectat dreptul reclamantei de a fi ascultată, cu încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.
- 101 Totuși, o încălcare a dreptului de a fi ascultat nu determină anularea deciziei adoptate în urma procedurii administrative în cauză decât dacă, în lipsa acestei nereguli, procedura respectivă ar fi putut avea un rezultat diferit (a se vedea Hotărârea din 4 aprilie 2019, OZ/BEI, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punctul 76 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 10 ianuarie 2019, RY/Comisia, T-160/17, EU:T:2019:1, punctul 51 și jurisprudența citată).
- 102 În speță, posibilitatea ca reclamanta să fie ascultată cu privire la modalitățile prevăzute pentru perioada de preaviz menționate la punctul 96 de mai sus ar fi fost de natură să determine AAIC a Comitetului Regiunilor să aibă eventual în vedere alte modalități pentru perioada respectivă (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 13 decembrie 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, nepublicată, EU:T:2017:892, punctul 49).
- 103 În plus, fiind întrebată în ședință, reclamanta a afirmat că dreptul de a fi ascultat nu se rezuma la simpla posibilitate de a-și manifesta opoziția cu privire la modalitățile speciale propriu-zise de executare a preavizului, ci implica și posibilitatea de a prezenta observații de natură să influențeze conținutul deciziei preconizate. În această privință, reclamanta a arătat că, în cazul în care ar fi fost ascultată înainte de adoptarea unei decizii cu privire la modalitățile în litigiu de executare a preavizului, ar fi putut susține că putea fi avută în vedere o măsură precum executarea prestațiilor sale de muncă de la domiciliul său.
- 104 În aceste condiții, nu se poate exclude în mod rezonabil că modalitățile speciale de executare a preavizului care figurează în decizia atacată, în special aceea de a dispensa reclamanta de obligația de a furniza prestațiile de muncă ce decurgeau din contractul său în perioada de preaviz, ar fi putut conduce la un rezultat diferit în cazul în care reclamanta ar fi fost ascultată în mod corespunzător.
- 105 Prin urmare, dreptul reclamantei de a fi ascultată înainte de adoptarea deciziei atacate a fost încălcat în ceea ce privește modalitățile speciale de organizare a perioadei de preaviz menționate la punctul 96 de mai sus.

106 În consecință, prezenta critică trebuie admisă, astfel încât decizia atacată trebuie să fie anulată în măsura în care stabilește modalitățile speciale de executare a preavizului, pentru motivul încălcării dreptului reclamantei de a fi ascultată. Totuși, această nelegalitate nu repune în discuție, în sine, legalitatea deciziei respective în măsura în care prin aceasta s-a reziliat contractul reclamantei (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 23 octombrie 2013, Gomes Moreira/ECDC, F-80/11, EU:F:2013:159, punctul 54).

[omissis]

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

151 Potrivit articolului 134 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, în cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra repartizării cheltuielilor de judecată. În speță, întrucât cererea de anulare a fost admisă în parte, iar cererea de despăgubiri a fost respinsă, este necesar să se decidă ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii de măsuri provizorii, pentru care cererea urma să fie soluționată odată cu fondul.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia Comitetului Regiunilor din 16 aprilie 2019 de reziliere a contractului de muncă al lui CE în măsura în care privește modalitățile speciale de executare a preavizului.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii.**

da Silva Passos

Reine

Sampol Pucurull

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 16 iunie 2021.

Semnături